

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre	1 ^a	Ptas
FORA, id.	1'25	»
EXTRANGER, id.	2 ^a	»

Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Plaza Pi Margall, número 2.

Anuncis á preus convencionals. Remitits: 10 céntims línia

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Res de cólera

Un cas d'enfermetat sospitosa, seguit de defunció, ocorregut dissapte de la setmana passada á una dona anomenada Maria Marqués, de 60 anys de edat, que'l dia 17 havia arribat de Barcelona, pera cuidar á una nora seva malalta, va esser causa d'alarma entre'l vehinat, y la fantasia popular comens á veure un cas de cólera en cada malalt, y en els pobles dels voltants la bola de neu s'engroixia y's deia que aquí al Vendrell ens moriem poc menys que com á moscas.

El senyor arcalde telegrafia'l cas al senyor governador, disposant aquest que vingués á nostra vila l'inspector provincial de Sanitat, ab personal y material de desinfecció pera estudiar el cas y dictar les disposicions convenients, y'l dia de Sant Jaume va arribar de Madrid un delegat de la Direcció general de Sanitat.

Fins ara, en els experiments y anàlisis fets en les degeccions de la difunta, no s'hi ha trobat res que indiqui la presencia del «baccilus» que caracteriza el cólera, haventse adquirit el convenciment de que's tracta d'una malaltia comú, propia de la estació en que'ns trobem, quines fortes calors son escepcionals.

L'inspector de Sanitat telegrafia al governador que la salut del vehinat era excelent.

No hi ha, doncs, pera que alarmarse; les Autoritats, la Junta local de Sanitat, y'ls inspectors y brigada sanitaria vinguts á nostra vila, vetllan pera la salut del vehinat, y no deu ferse cas, ni deu trobarse estrany, si's prenen determinades mides, conduents á la major assegurança de que no's tracta de res de cólera.

Cal, doncs, tenir confiança y serenitat y no deixarnos portar per la fantasia, y recriminar fortament la conducta d'un cert senyor, que no cal anomenar, quí's diu que telegrafia al governador dientli que aquí havia mort una dona del cólera. La oficiositat y bons intents de l'aludit, tothom sab al Vendrell la finalitat que tenen, no cal pas que'ls senyalem. Es un servei més que la població deu agrair á aquell senyor, quina conducta, censurable y alarmista, cantrasta ab la noble y encoratjadora del conegut farmacéutic senyor Trayner, qui, tot seguit de l'alarma, va fer imprimir y circular profusament una fulla encoratjant á la gent y donant instruccions pera prevenirse del cólera, quina fulla, que ab gust transcrivim, diu així:

«¡FORA APRENSIONS, FORA ALARMAS!— El cólera es una enfermetat com las demás y avuy menos perillosa que moltas altrás; á mes de que,

ab els cuidados necessaris no hi haurá, si Deu vol, cap invasió formal, fonamentada.

El germen colérico está en las deposicions (materias fecals y vómits).

Se trasmite, sobre tot, per l'aigua y robas.

La pols es un dels medis que mes facilment paden propagarlo.

El virus colérico, donchs, ha d'entrar al home per la boca.

Precaucions.

Rentarse las mans sempre avans de posarse á menjar.

Fer bullir l'aigua que ha de servir pera beurer.

Abstenerse de menjar fruitas y verduras cruas. Evitar tot desarreglo de ventre.

Acudir al primer sintoma encara que no siga de gravetat, al metje.

No fer cap excés en beurer ni menjar, sobre tot en beure, s'enten alcohòlics.

En una paraula: higiene y sempre higiene, may pecareu per carta de més.

Tranquilat d'esperit y amunt y crits. No vos ha d'espantar el cólera perque es molt fácil prevenirse contra d'ell.

Tot aixó en cas de una invasió, que per ara está lluny, molt lluny.

Vostre convehi.—M. Trayner.»

Mercés, senyor Trayner, en nom de la població, per vostra encoratjadora y altruista conducta. Diguém ab ell:

¡Fora aprensions, fora alarmas!

Política

Si pel sol fet de que hi ha gent que am l'Art negocia y's converteix, sense escrúpuls, en son marxant; si per qué hi ha comerciants, y no pocs, que converteixen el frau en habitual procediment en llurs operacions; si per qué hi ha periodistes que, paradoxicament, contribueixen al rebaixament intelectual y moral del poble pera proporcionar-se aplaudiments ó profits materials; si per qué hi ha literats que, com els periodistes, explotin l'ignorancia popular sacrificant l'honradesa d'escriptor al benefici pecuniari; si...—hi ha necessitat de multiplicar els exemples?—si per tots aquests motius sostinguéssim que l'Art es una vil mercaderia, que'l Comers sols per l'engany está constituit, que la Premsa y la Literatura s'aprofiten de la ignorancia del poble utilisantleg pera baixos y ruins negocis, á bon segur que, unánimament, se'ns combatirien les nostres afirmacions, conseqüencia de les anteriors premises y sorgiria una defensa calurosa del Art, del Comers, de la Literatura y de la Premsa; l'argument Aquiles seria, am tota certesa, el de que'ls casos concrets no constitueixen cas general y que, per consegüent, si bé es cert que hi ha gent que, am desmesurada procacitat, no repara en me-

dis pera conseguir sos bastards propòsits trepitjant lo més sagrat, hi ha, en cambi, qui noblement, sens incorrer en degradantes claudicacions, ha comprés la trascendencia de la seva missió y ha mantingut ben alt el seu bon nom y la seva dignitat. Aquesta argumentació seria, certament, ben fonamentada; mes veieu quin cas tan curiós! Sostingueula am referencia á la Política y aleshores la opinió dominant será la de que aquesta sols es un «modus vivendi» ó bé que única y exclusivament serveix pera que'ls homes hi cerquin la manera de «satisfere odis, vanitats y altres baixes passions», segons la textual expressió d'un nostre adversari polític, sens reparar els que d'aital manera opinen que destrueixen tot lo que avans manifestaven. Es que la política constitueix una excepció? Res més fora de la realitat.

La Política, com l'Art, com el Comers, com la Premsa, com la Literatura, ha tingut la dissort, certament inevitable, de comptar amb homes poc escrupulosos que l'han utilisada fentla servir d'escambell á llur concupiscencia y vanitat, y aquests son els que se'ns retreu quan se planteja una discussió en aquest sentit; més, per qué no se'ns parla dels que, en ares del ideal, han sacrificat el pervindre y la fortuna; dels que han vist pertorbada la dolça pau de la llar; dels que han sigut víctimes de la baba verinosa de la calumnia, veient caure al seu demunt la taca infamant de la deshonra; dels que han sofert els dolors del desterro y de la persecució; dels que desde tenebrosa ergástula, empresonats mesos y mesos, sentint la remor del món que lliure's mou á fora sota un cel blau y pur, no han pogut allargar els brassos pera estrenyer fortament als sers caríssims; dels que han vessat la sang en les barricades, lluitant pel triomf del ideal, y dels que l'han vessada en els fossos de odiats castells?...

Deia Balmes, combatent am remarcable acert l'aforisme popular «pensa mal y no errarás», avui gairebé erigit en dogma, que fins en l'home més pervers y corromput, les accions bones sobrepugen constantment á les dolentes y que, en conseqüencia, constituint les últimes una excepció, se destaquen clarament damunt les altres. Are bé: nosaltres sostenim que no hi ha rahó suficient pera poguer titllar á la Política de farsa y de mentida, puig els farsants y'ls mentiders, malgrat les asseveracions dels pessimistes, hi son comptats en nombre inferior als sincers y als honrats.

Aduc admetent que la Política estés enllotada en el major descrédit y en la més gran corrupció, no deuriem rebutjarla ni fugirne, sino admétrela com á mal necessari. El governament del Estat, la marxa regular y progressiva de la nació, interessan, per un igual, á tots els ciutadans y, per tant, s'impón la llur intervenció com un deure. L'abstencionisme es suicida y propi d'inconciens y, com

deia un malhaurat amic, «constitueix un crim de lesa Patria». Penseu en el desordre consegüent a la indiferència dels ciutadans pels afers polítics. En canvi, de llur activa intervenció, se coneixien fectes y positives ventatges. Si algú malmena els interessos nacionals, si's pretén portar el país per viarany que poden enmenarlo al precipici y estimbarlo, el poble disposa d'una arma formidable, la papereta electoral, pera foragitarlo del poder.

Així, doncs, si després de les conquestes de la democràcia, de les quals ha nascut el sufragi universal, hi ha encara ciutadà que refuig els drets que la llei, y fins la pròpia consciència li imposen, aquest ciutadà no té dret a exhalar una queixa. Si veu que's impostos l'arruïnen o que'l seu fill es arrebatat del seu costat pera que vagi a vessar la seva sang en inútils aventures guerres, deu mossegarse els punys, sellar la boca y tancar en el pregó del seu pit l'odi y la protesta. No sofreix més que les conseqüències de la seva indiferència, puig amb ell ha contribuït a que's governs portessin a cap impunement llur obra.

De tot lo dit se'n desprén que la política deu constituir la primordial preocupació de tot home concient. Opinem, doncs, que ella deu emportarse les simpaties, l'amor, l'entusiasme y les energies.

Ja veieu, amics lectors, si aquesta opinió està ben distanciada d'aquella per medi de la qual se sosté que la Política es acreedora d'odi, d'antipatia y de la més invencible animadversió.

N.

NOTES DE FESTA MAJOR

Voler parlar de festa major quan, propiament, no hi ha hagut festa major, resulta un contrasentit; pero així y tot, quelcom se'n pot dir de la mateixa, y no sols quelcom, sino fins molt y molt se'n podria dir, pero pera fer aital hauríem de sucra la ploma en altre tinter que no volém usar y escriuriem coses que després ens doldria haver escrit, pero si que dirém que enguany hem tingut la festa major que'ns mereixem, com probablement la tindrem igual en anys successius, si no surt un, ja sia autoritat, entitat o particular, disposat a rebre recriminacions y censures y a trobarse sense apoi y poc menys que illat de tots.

Hem dit de tots y dit està. De tots, sí: de desde'l vehí que no més ne treu l'esplay dels festetjos populars que se li donen, passant pels estaments industrials y Societats que directa uns y indirectament altres ne treuen profit, fins a les autoritats populars de les quals ha de sortir l'idea y l'estímul, tots, en el nostre egoisme individual, voldríem que'ns donessin festes, moltes festes, pero que'ns les donessin *fetes*, sense donarhi llur cop de mà moral o material, sobre tot material, y ja ho diu l'aforisme: sense ví no's pot dir missa, que traduït al català vendrellenc, vol dir: sense cabals no's poden fer festes.

Y prou d'aquest color, que posats a escriure potser distretament sucariem la ploma en el tinter al qual hem dit que no vollem sucra.

* *

De forasters, es clar que no n'han vingut. Sense festes y ab l'alarma del cólera qualsevol va a una festa major. Els festetjos públics han quedat reduïts a uns modestos focs artificials de l'aficionat a la pirotecnica vendrellenc Joseph Colet, que resultaren forse vistosos y de l'agrado del públic, y a que l'orquestra amenís les vetlles del passeig, que's va veure concorregudíssim cada dia.

Els divins oficis de l'iglesia, cantats ab orquesta, més solemniais que concorreguts, y foren motiu pera que les senyores lluïssen els capells y vestimentes de moda.

De saraus també n'hi ha hagut: a la «Joventut Federalista» les hi caragolaren ab la orquesta «Lira Vallense» de Valls, tarda y nit, els dies 26 y 27, y al Casino Circo ab «La Vendrellenca», y al «Orfeo»

ab «La Catalana» de Vilafranca, celebraren la nit passada el seu de Societat; tots molt concorreguts y animats.

Y finalment, l'«Orfeo Vendrellenc» va celebrar un selecte concert el dia 26 a la tarda en el teatre del Casino Circo, y aquesta Societat, en el mateix teatre, les nits del 26 y 27, funcions de sarsuela, o d'opereta, ja que aquest va esser el genre escullit.

Que per qué acoblem el concert ab les dites representacions? Doncs, pera dir sens subterfugis que un públic que deixa poc menys que buit el local hnt s'hi celebra un concert a preus econòmics, de música selecta, per una institució que honora nostra vila y que es l'enveja de moltes altres, y omple un teatre, pagant preus elevats, sense saber si lo que anirà a veure y sentir val realment lo que li fan pagar, se fa mereixedor de que's trobi ab una companyia com la que va actuar aquells dies en dit Casino; de la qual escepte la senyoreta Morató, qui ab tot y que també s'anunciava que pendria part en la funció del segon dia ens la quedaren a deure, els demés ni son cantants ni actors, y l'execució de les obres, tan individual com de conjunt, va esser desastrosa. Es dir, una companyia que si'ns la portessin pera fer temporada, a bon segur que seria rebutjada.

Y en els entreactes no se sentia sino que exclamacions y protestes dels abonats y dels no abonats, qui posaven el crit al cel donantse per enganyats.

Y fins la festa major d'un altre any, que passarà lo mateix que enguany si segueix cundint l'exclusivisme, el ja ho faràn y el raquitisme d'ara.

RODAMON.

L'Angel Guimerà, aparedat

Tal com sona: l'eximí poeta de Catalunya y gran dramaturg Angel Guimerà, junt am la seva bona mare Na Marguerida, aquella mare tan lloada y santificada en les «Tristes» del gran poeta, un diumenge al matí, al despertar en sa casa pairal aquí al Vendrell, van trobarse aparedats dintre de la mateixa.

Veus aquí com va esser un cas tan insòlit.

Sabut es que nostra vila celebra'l seu mercat setmanal el diumenge, y als de l'istiu, hi són portades grosses partides de forces d'allis, que's mercadejen a la plassa. Doncs, bé; a l'epoca que'ns referim, el mercat d'allis se celebrava a la petita plassa coneguda amb el nom de «Plassa dels Allis», y com que aquesta era insuficient, les piles de forces se extenien pels carrers qui arrenquen de la mateixa, en un dels quals, fenthi cantonada, s'hi troba la casa pairal del gran dramaturg, y com aquest residia am la seva mare a Barcelona, y no més venien al Vendrell els istius, la casa restava, com diu ell al descriure-la,

«Amb els portals y finestres
com d'un sepulcre tancats,
am les tapias ennegrides,
y qu'es trista de mirar!»

Y el pany de paret d'aquesta casa, quina porta restava gairebé sempre tancada, no li venia pas poc bé pera ocupar-lo, portalada inclús, an en Tripe de Vilafranca, negociant popularíssim a totes les plasses de mercat penadesenques, tant per la seva xerrameca pintoresca y cridanera, tan cridanera que quan feia un tracte la seva veu sobressurtia del general remoreig de la plassa, com pel seu tipu que en Guimerà recorda y descriu encara, ventrut y rabassut, de cara, neta de pel, grossa y rodona com lluna plena y vermella com un pebrot vermell, en còs de camisa, arremengat de brassos y espitregat y ventre sortit que trontollant rebotia per sobre la trinxa de les calses de fil, cordades més avall del llombrigo. Bé prou que'l deuen recordar an en Tripe els seus contemporanis vilafranquins y vendrellencs.

Doncs, bé, en Guimerà y la seva mare havien arribat al Vendrell am l'últim tren de la nit d'un dissabte, revetlla de mercat, y a la matinada, vin-

ga arribar carretades d'allis, quedant ben aviat la plassa y ls carrers propers ocupats per grans piles de forces, y la contractació va comensar, que sempre ho ha sigut de matiner el mercadeig d'allis, y ls remoreigs y la més forta y sanjosa fragància de l'all, canfora del pobre, anaven desvetllant als vehins, entre ells a l'Angel, qui, ensonyat y tot, estona há venia sentint el timbre agut y cridaner de la veu den Tripe.

Y aquest vinga fer compres y apilar partides de forces a la fatxada de cal Ximet, que amb aquest nom es coneguda la casa pairal de l'eximí poeta, y ben aviat, com altres dies la porta quedà amurallada fins gairebé arrán de balcons del primer pis.

Y la fidel serventa se va llevar, baixant a obrir la porta del carrer, y ¡valguens el bon Deu! quin astorament el de la bona minyona a l'esbalandrar les portes y trobarse am que la llum no entrava. Tornà a dalt cridant espadordida; prest se llevaren l'Angel y la seva mare tement alguna desgracia, y baixaren tots a la entrada, quina atmósfera s'havia fet irrespirable pel fort baf de l'all novell que se'n havia ensenyorit.

L'Angel va compendre tot seguit de lo que's tractava: palpà l'extranya muralla que obstruia la porta y va dir, tot rient, a la seva mare y a la minyona, qui no les tenien totes:

—El Tripe'ns ha aparedat la porta amb una pila de forces d'allis. S'ha degut creure que a la casa no hi havia ningú.—

Es clar que l'aparedament no va tenir altres conseqüències que l'astorament de la minyona al trobarse amb aquella original muralla devant la porta, que si va esser fàcilment desfeta amb una estona de treball d'uns quants brassos, cert hauria costat molt y molt desfer-la a canonades.

Y mestre Guimerà encara'l recorda somrient aquest còmic episodi de la seva vida íntima.

R. RAMON Y VIDALES.

Coses d'antany

De com se feien els jurats, (que avui ne diríem regidors), de la vila del Vendrell en el sigle XVII.

«Die 1 mensis Januari Anno anatt. dni. 1645.

Convocat y congregat lo consell general de la vila del Vendrell en lo lloch acostumat, de manament del honorable Francesch Bassa, Balle de dita vila, a so y repicament de campana en la qual convocació y congregació entrevingueren y foren presents los honorables Francesch Bassa, Balle baix decretant y autorisant, Joseph Vidal, Balthesar Teixidor y Pere Vidal, jurats, Francesch Sendrós, major de dies, Pere Pau Nin, Lluís Girbal, Francesch Mata, Miquel Trilles, Antoni Sonet, Ramon Nin, Antoni Vidal, Pere Padró, Joan Borrell, Pere Magrinyà, Antoni Janer, Pere Johan Castanyer, Francesch Rebassa, March Vidal y Francesch Bassa, tots singulars de dita universitat representant. Fouc proposat per lo honorable Joseph Vidal, jurat major de dita vila, a dit consell general que attés lo abús se fa en la present vila acerca de la consuetut se te en la present vila de traure los jurats a veus, se veu per experiencia que es cosa dampna attés que hi ha grans soborns y moltes quimeres, que si a ses savieses los apareix fessen tres bosses, una per cada bras, ço es, una bossa de ma major, bossa de ma mitjana y bossa de ma menuda, y se treguessin los Jurats a sort de redolí, ço es, hu de cada bossa, qui nostre senyor Deu volrra. E lo dit consell general oyda dita proposició ha determinat ab general conclusió se treguen los Jurats a sort de redolí, ço es, hu de cada bossa, ab pacte, empero, que los llochs faltarán sien insaculats primer y que los qui insacularán de nou a Consell no pogan concorrer a Jurats qui primer no hajan servit a Consell un any.

E lo dit honorable Francesch Bassa, Balle major de dita vila, com a major en judici, a la predita determinació de Consell ha posat son decret, poder y auctoritat.

Die 2 mensis Januari 1649.

Convocat y congregat lo Consell general de la vila del Vendrell etc... Attenent y considerant dita universitat que en lo primer de Janer de 1645 se feu una determinació acerca de fer extracció de Jurats de la present vila, en la qual se determiná que attés los Jurats se feyan á vots y se feyan grans abusos y soborns sobre dita electió y per dit respecte cada any haverhi grans questions se determiná que dita extracció de Jurats se fés á sort de Redolins com en dita determinació es de veure. Per go dit Consell general ab general conclusió ha determinat que vistos los abusos se feyan de treurer dits Jurats á vots, que del dia present en avant no's pogan traurer dits Jurats á vots, sino que perpetualment se hajan de traurer dits Jurats á sort de Redolí, si y del modo, forma y manera diu la demunt dita chalendada determinació, fent tres bossas, una de cada bras, ab tal pacte que no pogan concórrer á Jurats un mameix any germans y cosinsgermans, ni cunyats, nebots y pare y fill, desta manera que si per sort eixian dos germans, cosinsgermans y cunyats, pare y fill y nebot no pogan concórrer fins lo primer que será exit. El per major corroboració de la present conclusió ó determinació que si en lo sdevenidor hi havia alguna persona que intentés ó proposás en Consell de voler derogar dita determinació de Consell y intentás de voler valerse de la consuetut de voler traure jurats á vots, ipso facto la tal persona incidisca en pena de vint y cinch lliures moneda barcelonesa, la qual pena lo honorable Balle qui será la puga executar rigurosament, y dita pena sia aplicada á la sacristia de la present vila la meytat, y l'altre per lo oficial que farà la execució aplicada. Y la dita tal persona sia inhibida de la casa de la vila. Y Mostasap, Bassiné de ánimes, Obrers, Clavari, Administradors de Ntra. Sta. y Sacristans també s'hajan de traurer á sort de redolí. Y los Jurats qui eixiran y Mostasap no puguén concórrer á ningun cárrech de un any.

(Del Llibre comú dels consells de la universitat de la vila del Vendrell.)

RETAILL

Según los datos obtenidos en las aduanas de Melilla, los resultados del comercio de importación en aquella plaza, son los siguientes: «España, 17.963,669 pesetas; Francia, 13 millones 8.944; Inglaterra, 6.481,825; Alemania, 437,310; Marruecos, 3.966,063; Italia, 92,640; Bélgica, 788,182; Portugal, 649,440. Total, 43.206,073 pesetas.»

Esa estadística se presta á graves juicios. De los 43 millones á que asciende en Melilla la importación, sólo 17.963,669 pesetas corresponden á España. Es decir: cerca de millon y medio mensuales, cuando nos cuestan dos las tropas que allí tenemos. De ello se infiere que nuestro porvenir está en Africa; porque, como se ve, el negocio es estupendo.

Y mucho más si se tiene en cuenta que Francia, á la cual no le cuesta Melilla un céntimo, importa allí géneros por valor de 17.008,944 pesetas, casi tanto como nosotros, que sólo le aventajamos en 4.954,425 pesetas.

¿Puede darse una lección de cosas más elo-cuente ni que mejor predique contra los patrio-teros que nos empujan á toda clase de aventu-ras cuando ni siquiera es nuestro el comercio de Melilla?!

CRONICA

En un telegrama que avui publica la premp-sa de Barcelona, diu que en Canalejas, parlant de l'estat sanitari d'Espanya, ha dit que res-pecte al cas sospitós de nostra vila, que fins el sabi doctor Ramón y Cajal havia intervingut

en l'análisi comprovantse plenament la total ausencia del bacillus del cólera.

No hi ha, doncs, res de cólera.

Els senyors subscriptors que durant l'època d'estiueig cambian la seva habitual residència, rebrán EL BAIX PENADÉS hont se traslladi, donant avís á nostra Ad-ministració.

Durant la darrera quinzena d'aquest mes de Juliol, s'ha vingut despertant la calor d'una manera desa-costumada aquí, haventhi hagut dia que'l termómetro ha rabassat dels 43° al sol y dels 32 á l'ombra. Els dias que l'atmósfera ha sigut més pesanta, s'ha notat que'l mar ha estat tan planer y mansoy que apenas se notavan las sevas ondulacions ni rompent.

Més qu'un mar semblava un llach.

El dilluns al matí entre las estacions de Roda y Sant Vicens un tren va agafar á un home habitant en nostra vila y natural de Bonastre, á quina població ha-via anat el dia ants ab motiu de la festa major, y re-tornava á peu per la vía á nostra vila.

La circumstancia de que la máquina li hagués am-putat un bras, sense que'l restant del tren l'atropellés. va sospitar si's trobaria adormit ab un bras sobre'l rail.

El ferit fou traslladat á l'Hospital de Barcelona.

El Jutjat del partit se presentá al·loc del succés pera instruir las primeras diligencias.

Nova colecció de postals

ab vistas de Vendrell, en fototopies de colors

Comprén la colecció 14 postals, 8 ab vistes de la vila, 4 de la platja de Sant Salvador y 2 de la de Co-marruga.

Se troba de venda á la Imprempta de Ramon ger-mans y nebot, plassa Pi y Margall 2, y als estanchs de la vila, al preu de 10 céntims una y 1'25 pessetes la colecció.

Els vendrellenchs residents á Barcelona podran adquirir ne á la capital, Rambla de las Flors, 11, ciste-llería, punt de parada del recader Joan Martorell.

El diumenge tinguerem la satisfacció d'estrenyer la má á nostre estimat amic y col·laborador en Joseph Aixalá, qui, com. deiem en nostre darrer número, ha-via desembarcat dijous á Barcelona procedent de la Habana, junt ab la seva distingida familia, que's troba també en nostra vila.

El viatge el feren ab tota felicitat, de lo que'ns ale-grem moltíssim, y reiterem á tots la nostra més coral benvinguda.

Molt aviat se donará á la il·lum pública el volum de treballs literaris trets de la obra de l'Angel Guimerá, que la Comissió executiva de l'Homenatge á l'excels poeta dedica als nois de Catalunya.

El volum porta per títol genèrich «Glorioses», y va precedit d'un magnífich próleg den Maragall, en el que hi ha l'alta inspiració y la tendresa del cor del gran poeta que's dirigeix als infants.

EL CIGNE D'OR

Vendrellenchs: Quant no troveu al Vendrell lo que desitjeu en quincalleria, jocs de pintes, vanos, cintu-rons y demés articles similars, recordeuvos que vos pot servir en Salvador Borrut.

EL CIGNE D'OR.—Plassa de la Liana, 9 y Semole-ras, 1.—Barcelona.

Hem rebut un exemplar de l'Acta del XIII Congrés de la «Federació Agrícola Catalana-Balear», celebrat á la ciutat de Tárrega els dias 15 y 16 de Maig del any 1910, que conté totas las discussions sobre'ls temes de las ponencias, prés taquigráficamente.

Forma un volum, en quart major, de 256 páginas. Remerciem la remissió del exemplar.

Tota persona que surti á banys ó á estiueja, per trobarse bé deu pendre l'aigua Vichy Catalá.

De venda en la Confiteria de Pau Mata, carrer Alt' número 13.

Secció Oficial

Caixa d'Estalvis

Imposicions verificadas en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 23 de Juliol de 1911

44 imposicions, important.	545' Ptas.
3 reintegros.	155' »

Nota.—Se admeten giros sobre totas las plassas. Prestams, dipósits, compra-vendas de valors y des-comptes de cupons de tota mena.

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde 'l dia 22 al 28 del corrent mes: 63'95 ptas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas en aquesta oficina.

Naixements.—Una nena filla de Joseph Mallofré y de Dolors Ferrán; un nen fill de Jaume Nin y de Dolors Moles.

Defuncions.—María Tost Nin, de 29 anys.

Matrimonis.—Cap.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

Se ven una casa

molt apropósit per petit propietari, situada en lo carrer de Santa Agna, número 70. Se vendrà ab molt bonas condicions.—Informarán en la impremta d'aquest pe-riódich.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar á primera hipoteca, de 5000 á 50000 pessetas.

Informará l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastiá, 16, primer.

Báscula pera pesar fins á 1.000 kilos

en perfecte estat de conservació. Se ven ab inmillora-bles condicions. Informará l'Anton Ballfó.

Se ven una rabassa plantada de vinya y garrofers, partida del Torrent Cullaré y propietat de Lluís Calmet. Dirigirse á Joseph Mafé (a) Borrellet, carrer de Barceloneta Alta, núm. 3.

TARGETERIA de tota mena, en cartolines bristol, porcelana, marfil, ma-te, simil-tela, pergamí y demés fantasies; Se confec-cionan rápidament en la impremta de Ramon Ger-mans & Nebot.—Preus de UNA pesseta al 100.

Joan Sas Construcció de tuberías de ciment

pera conduccions d'aigua, gas, materias fecals y cables eléctricos

Cloacas, safretjos y alcantarillas

Dipósits de totas cabudas, canals y canalons

Aquest material es el més resistent, aixís ho acreditan els molts treballs ab éll realisats

Contractas especials segons cabudas.

Demanintse preus y details,

Carrer de Sant Gervasi, 40. — VILANOVA Y GELTRÚ

Representant en aquesta vila: Evaristo Julivert, fábrica de mosaichs, carrer del Dr. Robert

EN VENDRELL
Farmacia de Manuel Trayner

Charles Altés

Extensos assortits en genres

per la present

Temporada d' istiu

Especialitat en Angelines de les millors fàbriques

DIPOSIT DE

Carburo de Calci marca Sedó
de Joseph Figueras, Xenda

r. Robert, número 4 .- Vendrell

42 ptas. 100 kls. franch envás, gasómetro

44 » » » lámparas

Per toneladas rebaixa de preus

== Caldereria ==

A de A

Pau Guivernau

Montserrat, 36 y Sant Magí, 34.-VENDRELL

Aparatos destilatoris de tots sistemes

**Calderas de doble fondo
Estufas y
Bombas de varias clases**

TUBERIAS ESTAÑADAS
pera vins, licors, etc.

FOOTNOTES

para máquinas de parar y secar

Filtres y pastorisadors para vins

Taller de construcció de carruatges

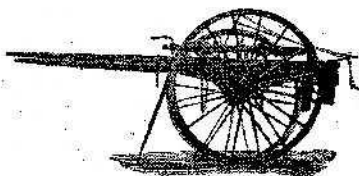
DE TOTES CLASSES

ANTIGA CASA «GALÁN»

EMILI FIGUERAS

Carrer de S. Sebastià, (Miralla) 38

VENDRELL

Estíneig en Santas Creus

Casa nova, a propòsit per nombrosa família, 75 duros anuals, dona raho en Benet Marimon, propietari de la mes antiga Fonda del Monastir, dita de cala « Assumpta »

Establiment de Novetats pera Senyora

Pau Milá Plassa Vella y Garrar Alt, 2

Se han rebut ja grans existències de novetats pera la present temporada, tan genres de fantasia com en llanas y adornos.

Assortit en Percals, Viehys, g nres blanch y altres   que's dedica la casa
PREUS MOLT REDUITS

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
para vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL